

References:

1. Neshchadym M. I. Metodolohichni osnovy planuvannya rozvytku v systemi viiskovoi osvity // Pedagogika i psykholohiia. – 2000. – № 4. – S. 79-85.
2. Neshchadym M. I. Viiskova osvita Ukrainy: istoriia, teoriia, metodolohiia, praktyka : monohrafiia. – Kyiv : Vydavnycho-polihrafichnyi tsentr “Kyivskiy universytet”, 2003. – 852 s.
3. Laboratorni roboty z fizyky profesiinoho zmistu : navchalno-metodychnyi posibnyk / O. Ye. Avramchuk. – Kyiv : Vyd-vo NPU im. M. P. Drahomanova, 2013. – 167 s.
4. Hrybok O. P. Formuvannya tvorchoi piznavalnoi samostiinosti kursantiv VVNZ: rezultaty doslidzhen ta yikh analiz // Naukovi zapysky Ternopil'skoho derzhavnoho pedagogichnoho universytetu. Seriia: Pedagogika. – Ternopil : Vydavnytstvo TNPU, 2007. – № 4. – S. 29-33.

АВРАМЧУК Е. Е., КОЗИР Н. Н. Выполнение лабораторных работ по теме “электрическое поле” курсантами высших военных учебных заведений.

В этой статье рассматриваются вопросы подготовки курсантов высших военных учебных заведений в современных условиях. Поскольку обучение физике состоит из лекционного курса, практических занятий и проведения лабораторных работ, то согласно изменений в системе образования в целом целесообразно изменить поход к проведению занятий – лабораторных работ. А именно, поскольку именно лабораторные работы дисциплины направлены на усвоение материала и выработку практических профессионально значимых умений и навыков, потому особенное внимание уделяется изучению правил последовательного и параллельного соединений конденсаторов и резисторов; показано пример одной из самостоятельных работ для проверки знаний.

Ключевые слова: физика, лабораторные работы, знания, умения, навыки, проверка.

AVRAMCHUK O. E., KOZYR N. M. Performance of laboratory works with the theme “electric field” by cursents of higher military educational institutions.

The article is devoted to the consideration and description of the problem of training cadets of higher military educational institutions in modern conditions. As is known, the process of studying the discipline “Physics” consists of a lecture course, practical classes and laboratory work. Since precisely laboratory work on discipline is aimed at developing practical professional knowledge, skills and abilities, in this article special attention is paid to the study of the rules of serial and parallel connections of capacitors and resistors; An example of an independent work is given for checking the acquired knowledge on the themes performed by the works.

Keywords: physics, laboratory work, knowledge, skills, skills, verification.

УДК 378:53(011)

Баштовий В. І.

ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Методика позакласної роботи є складовою частиною загальної педагогіки і виходить із об'єктивних закономірностей навчально-пізнавального процесу. На основі загальних принципів,

змісту і методів навчання і виховання вона визначає систему методів, організаційних форм і видів діяльності, які використовуються у позакласній роботі і спрямовані на всебічний розвиток особистості учня.

Виходячи з переліку вимог, головним напрямком у вдосконаленні методичної підготовки вчителя варто назвати підвищення рівня теоретичних знань у галузі методичної науки і формування вмінь застосовувати ці знання для реалізації практичних завдань, зокрема організації позакласної роботи.

Ключові слова: позакласна робота, види позакласної роботи, методика проведення позакласної роботи, підготовка вчителя.

Методична підготовка вчителів навчальних дисциплін у вищих педагогічних навчальних закладах відбувається у творчій співдружності вчених, методистів, викладачів, учителів і залежить від результатів їх великої творчої праці. Успіх підготовки визначається, з одного боку, глибиною розробки найбільш важливих аспектів технології навчання дисциплін на різних освітніх рівнях з урахуванням наступності між їх ланками, а з іншого – використанням досягнень науково-методичної думки викладацьким складом навчальних закладів.

Значення методичної підготовки вчителів неухильно зростає, що можна пояснити двома причинами:

1. Високим науковим рівнем змісту шкільних дисциплін.

2. Навчальні програми передбачають розвиток пізнавальної діяльності учнів шляхом організації їх самостійної роботи, а це ускладнює функції учителя, підвищує значення методичних знань і вмінь.

Модель спеціаліста будь-якого профілю складається із виконуваних ним видів діяльності, функцій або із типових завдань, які він виконує. Це стосується також переліку вимог до підготовки майбутнього вчителя. Завдання, які йому потрібно буде розв'язувати в процесі практичної діяльності, об'єднуються в такі групи:

1. Самоосвіта і дослідницька робота в галузі методики навчання відповідного навчального предмета.

2. Розробка і проведення уроків.

3. Обладнання навчального кабінету різними дидактичними засобами.

4. Розробка і проведення навчальних екскурсій.

5. Проведення факультативних занять.

6. Організація позакласної роботи.

Оскільки всі ці завдання повинні бути розв'язані відповідно до ідей розвиваючого і виховного навчання, доцільно назвати ще одну групу завдань, які мають "інтегруючу" властивість, а саме:

7. Розробка і застосування умов, шляхів, засобів, які стимулюють розвиток мислення і сприяють вихованню учнів у процесі навчання відповідного предмета [2, с. 280].

Методика позакласної роботи є складовою частиною загальної педагогіки і виходить із об'єктивних закономірностей навчально-пізнавального процесу. На основі загальних принципів, змісту і методів

навчання і виховання вона визначає систему методів, організаційних форм і видів діяльності, які використовуються у позакласній роботі і спрямовані на всебічний розвиток особистості учня.

Вирішальне значення у формуванні особистості має діяльність. Діяльність – це та сфера, через яку відбувається як вплив людини на світ, так і формування самої людини. Позакласна робота передбачає включення всіх учнів у різноманітну діяльність: пізнавальну, трудову, естетичну, спортивну, ігрову тощо.

У різних видах діяльності учень вступає у взаємовідносини з однолітками і дорослими, вчиться оцінювати поведінку оточуючих його людей, намагається самостійно розібратися в подіях, які відбуваються навколо нього. Допомогти учневі в цьому можуть слово вчителя, підручник, книга, газета, радіо, телебачення, витвори образотворчого, музичного мистецтва тощо.

Учні мають можливість виконувати різні види діяльності в процесі проведення позакласної роботи, яка має важливе виховне та освітнє значення. Вона сприяє вихованню в учнів ініціативи, самостійності, уміння творчо підходити до розв'язання різних задач, а також виховання у них почуття співдружності і співпраці.

Позакласна робота організовується і проводиться вчителем. Вона, на відміну від класно-урочної, не регламентується єдиними і обов'язковими державними програмами. Добре організована позакласна робота дозволяє розширити і поглибити знання учнів, закріпити набуті на уроках навички й уміння, розвивати здібності учнів, задовольнити їх різноманітні інтереси, формувати самостійність, організувати практично-корисну діяльність, дозволити учнів. Вона продовжує час цілеспрямованого педагогічного впливу на учнів:

1. Забезпечення єдності мети, завдань, змісту, методів і організаційних форм позакласної роботи.

2. Розумне поєднання словесних методів педагогічного впливу з практичною діяльністю учнів.

3. Відповідність змісту, форм і методів позакласної роботи віковим та індивідуальним особливостям учнів.

4. Систематичне і послідовне проведення позакласної роботи.

Позакласна робота вимагає від учителя великої творчої ініціативи і практичної підготовки. Добре провести позакласні заняття вчителю іноді буває важче, ніж дати урок. Не випадково багато нових прогресивних методів навчання виникли і розроблялися на позакласних заняттях.

Під час організації позакласної роботи вчитель повинен **знати**:

1. Завдання позакласної роботи:

– закріплення, збагачення і поглиблення знань, набутих у процесі навчання, застосування їх на практиці, розширення загальноосвітнього кругозору, формування в них наукового світогляду, вироблення навичок

самоосвіти, фізичне та естетичне виховання, розвиток індивідуальних творчих здібностей і нахилів учнів, організація дозвілля тощо;

2. Принципи організації позакласної роботи:

– *зв'язок позакласної роботи з навчальною*. Позакласна робота принесе найбільшу користь в тому випадку, коли вона буде слугувати інтересам усіх учнів. Тому планувати її потрібно разом і в зв'язку з плануванням навчальної роботи;

– *принцип добровільності*. Одним із головних завдань позакласної роботи є пробудження в учнів пізнавального інтересу до навчальних предметів, Такий інтерес не може виникнути, якщо робота виконується без бажання, з примусу;

– *врахування індивідуальних особливостей* учнів, тому що вони відрізняються один від одного рівнем загального розвитку, спрямованістю інтересів і рисами характеру тощо;

– *принцип гармонійного творчого розвитку*. З психології відомо, що будь-яка окрема здібність може успішно розвиватися тільки на основі всебічного розвитку здібностей. Тому в позакласній роботі важливо постійно звертати увагу на розширення кругозору, ерудиції учнів, а не обмежувати їх діяльність тільки тими видами, які їм “подобаються”. Головне місце у позакласній роботі повинні займати творчі завдання;

– *робота на високому рівні трудності*. Практика показує, що найбільший інтерес в учнів викликають посильні, але водночас достатньо складні завдання, під час виконання яких вони можуть повністю розкрити свої здібності. В даному випадку і розвиток учнів відбувається набагато швидше.

– суспільно корисна спрямованість роботи, широка її популяризація, обов'язковість і ґрунтовність виконання будь-яких завдань.

3. Форми організації позакласної роботи:

Гурток – основна форма систематичної позакласної роботи з фізики і техніки; його проведення – область, де найкраще проявляється творча індивідуальність учителя.

В школах частіше всього організовують фізичні і фізико-технічні гуртки (7-9 класи), дослідницькі, з виготовлення фізичних приладів, конструюванню різних моделей тощо (10-12 класи).

У роботі гуртка може переважати або експериментальний, або теоретичний ухил. Однак, в обох випадках керівник повинен забезпечити тісний зв'язок теорії і практики, тому що тільки за цієї умови робота в гуртку закріплює і розвиває інтереси учнів. У гуртках експериментального, прикладного характеру такий зв'язок здійснюється завдяки розповідям і лекціям керівника, доповідям і рефератам членів гуртка про досягнення науки і техніки, а в гуртках з теоретичним ухилом – підготовці і постановці гуртківцями оригінальних демонстрацій, виготовленню наочних посібників для доповідей, розв'язуванню експериментальних задач, виконанню

лабораторних спостережень, екскурсій тощо.

Під час організації гуртка вчителю перш за все необхідно вивчити учнів і виділити серед них тих, хто цікавиться відповідними проблемами. Оскільки гуртківці, як правило, хочуть працювати над темами з різних галузей фізики і техніки, керівнику гуртка необхідно задовольнити запити кожного з них і водночас зацікавити всіх спільною справою. Тому в роботі фізичних і фізико-технічних гуртків повинні бути два напрями: один враховує і задовольняє індивідуальні нахили членів гуртка, другий організовує їх на розробку спільної теми, яка є провідною в заняттях.

Провідна тема гуртка повинна бути перспективною, тобто розрахованою на декілька років, що дозволить учням добре проникнутися певними фізичними і технічними ідеями, отримати відповідні навички, озброїтися літературою тощо.

З метою наступності в роботі комплектувати гурток краще з учнів різних класів, які мають спільні інтереси і бажання працювати разом. Кількість членів гуртка не повинно бути більше 12-15. Заняття гуртка проводяться 2 рази в місяць відповідно до розкладу позакласних заходів. Тривалість занять гуртків визначається віком учнів: 7-9 класи – 1 год; 10-12 класи – 1,5-2 год. У дні канікул, а також під час підготовки вечорів тривалість занять збільшують.

На початку навчального року на першому занятті керівник разом з учнями розглядають і затверджують річний план роботи, який має два розділи: 1. Групові та індивідуальні заняття (доповіді, реферати, дослідження тощо). 2. Масові заходи (вечори, конкурси, тижні фізики тощо).

Фізичний гурток для початківців – гурток, на засіданнях якого можна виявити інтереси і нахили окремих учнів, сформувати в них мінімум практичних умінь і навичок, необхідних для подальшої успішної позакласної роботи. На гуртку потрібно використовувати різноманітні завдання і форми діяльності, елементи цікавої фізики, проводити практичні заняття.

Фізико-технічні гуртки для учнів 7-9 класів призначені для ознайомлення учнів з основами радіотехніки, електроніки та іншими галузями техніки. Однак учні ще не мають для цього достатніх знань з фізики і математики, тому відмінною особливістю методики гурткових занять є те, що гуртківці відразу залучаються до практичної діяльності, яка є для них головною, а певні теоретичні відомості повідомляються тільки при необхідності.

Вечори фізики – це трудомісткі, але найбільш легководійсненні й ефективні заходи для розгортання масової позакласної роботи в школі. Вони викликають в учнів великий інтерес і є хорошим засобом для поглиблення і розширення знань учнів в багатьох галузях фізики і вимагає участі великої кількості учнів. Одні учні готують доповіді, другі – досліді, треті виготовляють наочні посібники, готують музичне і літературне оформлення до вечора, четверті виготовляють саморобні прилади і т.д. У

процесі підготовки учні вчать діяти самостійно, мислити творчо, орієнтуватися в літературних джерелах, вибирати головне з прочитаного, критично осмислювати і відбирати матеріал. Таким чином, проведення вечора є підсумком великої творчої роботи, який проводиться публічно й оцінюється всіма присутніми.

Теми і види вечорів дуже різноманітні. В практиці позакласної роботи використовуються такі види вечорів:

1. Вечори цікавої фізики. Зміст таких вечорів складають так звані цікаві досліди, вікторини, короткі фізичні розповіді-загадки, картинки-загадки із запитаннями до них, веселі п'єси на фізичні теми тощо. Однак у використанні "цікавих" засобів потрібно дотримуватися міри, тому що вечір може втратити пізнавальне значення і перетворитися у нагромадження ефектних видовищ. Досліди для вечора цікавої фізики підбирають такі, що ілюструють явища, які знаходять широке застосування в техніці, побуті або часто спостерігаються в природі. Цінність демонстрацій підвищується, якщо вони супроводжуються короткими коментаріями про практичне застосування показаних явищ.

2. Тематичні вечори.

Вони можуть присвячуватися пам'яті видатних людей, питанням науки і техніки, питанням життя і праці учнів. Проводяться також вечори запитань і відповідей, за певною тематикою, вечори цікавої науки, ранки розваг тощо.

У загальному випадку план підготовки вечора повинен включати такі етапи: 1. Складання програми вечора. 2. Призначення доповідачів і ведучих. 3. Вибір дослідів і експериментів. 4. Підбір задач і запитань для конкурсів і вікторини. 5. Підготовка наочних посібників і засобів їх демонстрації. 6. Репетиції учасників вечора. 7. Оформлення приміщення, оголошень, запрошень. 8. Організація чергування під час проведення вечора. 9. Формування журі для оцінки результатів конкурсів. 10. Підготовка подарунків для нагородження переможців тощо.

Під час підготовки і проведення вечорів, а також при обговоренні їх результатів розв'язується цілий комплекс освітніх і виховних завдань. Організація і підготовка вечорів формує в учнів уміння відстоювати свої переконання, обґрунтовувати свою точку зору з тих чи інших питань, почуття колективізму, організаторські здібності;

– **позакласні читання.** Прищепити учням любов до наукової, науково-популярної, художньої літератури, навчити їх користуватися книгою – це найбільш цінне, що може дати учитель своїм вихованцям у позакласній роботі. Як же керувати позакласним читанням учнів? Перш за все потрібно піклуватися про те, щоб у шкільній бібліотеці була необхідна література. Комплектуванням бібліотеки цією літературою вчителю потрібно займатися наполегливо і систематично. У навчальному кабінеті повинні бути вивішені списки літератури, яку рекомендується прочитати учням.

– **конференції.** Конференції навчають і виховують учнів. Підготовка

доповідей – складний вид самостійної роботи учнів, який сприяє формуванню власних суджень і думок, виробляє уміння систематизувати і узагальнювати виучуваний матеріал. Крім цього, зробити доповідь повинна уміти кожна освічена людина і розвинути навичку цієї роботи повинна школа.

– **учнівська преса.** Можливості сучасної оргтехніки, призначеної для створення друкованої інформації, дають можливість учнівським колективам під керівництвом досвідчених вчителів випускати свої листівки, газети, журнали тощо. Така робота залучає велику кількість дітей, вони навчаються елементам журналістики, проникають у суспільне життя школи, міста, району тощо.

– **тиждень (декада) навчального предмета** загальношкільний захід, оскільки охоплює учнів 5-11 класів, причому кожний клас вибирає свою тему, що відповідає програмному матеріалу. Якщо тиждень (декада) проводиться в кінці навчального року, то він стає своєрідним переглядом знань учнів.

Протягом тижня (декади) навчального предмета в кабінеті, коридорах і вестибюлях школи вивішуються стінгазети, монтажні плакати, кросворди; проводяться позапланові екскурсії; працює кінолекторій, де учні можуть побачити і старі кінофільми і нові науково-популярні відеофільми; щодня готується новий випуск радіогазети. Проводяться конкурси на кращі альбоми, фотомонтажі, плакати, реферати і доповіді, наочні посібники; постійно діють виставки.

Заходи, які проводяться за тиждень підвищують творчу активність учнів, стають стимулом для подальшого поповнення і поглиблення їх знань з відповідного предмета;

– **гра** (гра-подорож, гра-вікторина, КВК, “Щасливий випадок”, “Брейн-ринг”, “Поле чудес” тощо). Гра притаманна самій природі дитини. У процесі гри чудовий світ дитинства поєднується з прекрасним світом науки, в який вступають учні. Граючись, учні “занурюються” в ситуації, які відображають епізоди реального життя. В іграх різні знання і відомості учень отримує вільно. По-суті, гра – це тренажер, на якому виробляються вміння і навички, розкривається творчий потенціал учнів, створюються умови для активного обміну знаннями.

Інтерес і задоволення – найважливіші психологічні ефекти гри. Призначення ігор – розвиток пізнавальних процесів учнів і закріплення знань, здобутих на уроках;

– **комп’ютерні клуби, Інтернет-клуби.** Створення персонального комп’ютера породило нові інформаційні технології, які сприяють якіснішому засвоєнню інформації і дають змогу застосовувати обчислювальну техніку в різних галузях діяльності людини. Комп’ютер сьогодні – це потужний інструмент отримання і опрацювання інформації, можливості якого вражають уяву. Комп’ютер також підвищує і стимулює інтерес до навчання,

активізує розумову діяльність і ефективність засвоєння нового матеріалу, сприяє розвитку самостійності;

На сьогодні в Україні існує ціла мережа комп'ютерних та Інтернет-клубів. Їх призначення охопити як найбільшу частину учнів (дітей), щоб навчити користуватися комп'ютерами, складати програми, вміти знаходити відповідну інформацію в різних бібліотеках світу, грати в ігри тощо. Але іноді робота клубів зводиться тільки до того, що учні граються в різні сумнівні ігри. Тому необхідно звернути увагу на це і для них створити такі програмні педагогічні забезпечення (ППЗ), які давали б справді значний педагогічний ефект. Це питання є питанням наукових досліджень у цій галузі;

– **олімпіади**. Олімпіади підвищують теоретичну підготовку учнів з навчального предмета і рівень викладання цього предмета в школі, залучають широкий круг учнів до глибокого вивчення того чи іншого предмета, а також виявляють найбільш підготовлених учнів для індивідуального навчання. Олімпіади проводяться в декілька турів: шкільні, районні, міські, обласні, Всеукраїнська, міжнародна.

– турніри юних фізиків (ТЮФ), юних винахідників і раціоналізаторів (ТЮВР). Концепція турнірів юних фізиків і юних винахідників і раціоналізаторів достатньо проста: заздалегідь публікується перелік задач, навчальні заклади формують команди, які збираються в певний день і обговорюють їх розв'язання. При цьому кожна команда у певній послідовності виступає в ролі Доповідача свого розв'язання, Опонента і Рецензента. За такого підходу до розв'язування задачі обов'язково виникає щось на зразок наукової дискусії, яка спрямовується ведучим, і націлена на знаходження правильного розв'язку. Задачі, як правило, добираються таким чином, щоб вони не мали аналогів у літературі і вимагали фундаментального опрацювання не лише для знаходження розв'язку, а й для пошуку вузлових моментів для опанування й оцінення практичного використання;

– **науково-дослідницька діяльність учнів** (конкурси-захисти науково-дослідницьких робіт членів Малої академії наук (МАН). Мала академія наук залучає учнів до систематичної науково-дослідницької діяльності. Вона формується за територіальним принципом. До складу територіального відділення входять наукові товариства, які створюються на базі певної групи шкіл. Наукові товариства організують роботу відповідних науково-дослідницьких секцій, гуртків, конструкторських бюро тощо. Малою академією передбачається проведення конференцій, олімпіад, турнірів, зльотів, виставок робіт. У другому півріччі кожного навчального року проводяться три етапи Всеукраїнських конкурсів захистів робіт, в яких можуть брати участь кандидати в члени МАН та її дійсні члени. Традиційно склалось так, що ці конкурси-захисти є тим основним масовим позакласним заходом, на якому підводяться підсумки діяльності даного творчого об'єднання учнівської молоді.

4. Навчальний предмет не тільки в об'ємі навчального курсу, а значно ширше і глибше (*академічні здібності*).

Шляхи та особливості проведення позакласної роботи в навчальних закладах різного профілю.

Учитель повинен **уміти**:

– передавати доступно учням навчальну інформацію; чітко і зрозуміло формулювати проблеми, викликати інтерес до роботи; збуджувати в учнів активну самостійну думку; реконструювати й адаптувати, в разі потреби, навчальний матеріал (*дидактичні здібності*) [3, с.238-243];

– постійно слідкувати за відкриттями у своїй науці, вільно володіти матеріалом, вести науково-дослідну роботу (*академічні здібності*);

– проникати у внутрішній світ учнів, вести психологічні спостереження, пов'язані з розумінням особистості учня і його тимчасових психічних станів (*перцептивні здібності*);

– ясно і чітко висловлювати свої думки і почуття за допомогою мови, а також міміки і патноміміки (*мовні здібності*);

– організовувати дитячий (учнівський) колектив, згуртувати його, запалити на розв'язання важливих завдань; організовувати свою власну роботу (*організаторські здібності*);

– здійснювати емоційно-вольовий вплив на учнів, добиватися у них авторитету (*авторитарні здібності*);

– знаходити правильний підхід до учнів, встановлювати з ними доцільні, з педагогічної точки зору, відносини (*комунікативні здібності*);

– передбачати наслідки своїх дій, проектувати виховання особистості учня (*педагогічна уява*);

– розподіляти свою увагу, регулювати нею, маневрувати тощо.

Виходячи з переліку вимог, головним напрямком у вдосконаленні методичної підготовки вчителя варто назвати підвищення рівня теоретичних знань у галузі методичної науки і формування вмінь застосовувати ці знання для реалізації практичних завдань, зокрема організації позакласної роботи.

Використана література:

1. Захаріна Є. Сучасні підходи до підготовки майбутніх учителів для проведення позакласної роботи з фізичного виховання / Є. Захаріна // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2013. – № 1. – С. 54-57.
2. Коверсун В. Позакласна діяльність : [принципи виховання у позакласній роботі] / В. Коверсун // Шкільний світ. – 2013. – № 3. – С. 23-29.
3. Система позакласної роботи з фізики / за редакцією З. В. Сичевської. – Київ : Радянська школа, 1971. – 132 с.

References:

1. Zakharina Ye. Suchasni pidkhody do pidhotovky maibutnikh uchyteliv dlia provedennia pozaklasnoi roboty z fizychnoho vykhovannia // Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia i sportu. – 2013. – № 1. – S. 54-57.

2. Koversun V. Pozaklasna diialnist : [prynysy vykhovannia u pozaklasnii roboti] // Shkilnyi svit. – 2013. – № 3. – S. 23-29.
3. Systema pozaklasnoi roboty z fizyky / za red. Z. V. Sychevskoi. – Kyiv : Radianska shkola, 1971. – 132 s.

БАШТОВЫЙ В. И. Особенности методической подготовки будущего учителя к проведению внеклассной работы в общеобразовательных учебных заведениях.

Методика внеклассной работы является составной частью общей педагогики и выходит из объективных закономерностей учебно-познавательного процесса. На основе общих принципов, содержания и методов обучения и воспитания она определяет систему методов, организационных форм и видов деятельности, которые используются во внеклассной работе и направлены на всестороннее развитие личности ученика.

Исходя из перечня требований, главным направлением в совершенствовании методической подготовки учителя стоит назвать повышение уровня теоретических знаний в отрасли методической науки и формирования умений применять эти знания для реализации практических заданий, в частности организации внеклассной работы.

Ключевые слова: внеклассная работа, виды внеклассной работы, методика проведения внеклассной работы, подготовка учителя.

BASHTOVIY V. I. Osoblivosti methodical preparation of future teacher to the leadthrough of extracurricular work in general educational establishments.

A method of extracurricular work is component part of general pedagogics and goes out from objective conformities to the law of educational-cognitive process. On the basis of general principles, maintenance and methods of studies and education it determines the system of methods, organizational forms and types of activity, which are utilized in extracurricular work and directed on comprehensive development of personality of student.

Coming from the list of requirements, in perfection of methodical preparation of teacher it costs main direction to name the increase of level of theoretical knowledges in the branch of methodical science and forming of abilities to apply these knowledges for realization of practical tasks, in particular organizations of extracurricular work.

Keywords: extracurricular work, types of extracurricular work, method of leadthrough of extracurricular work, preparation of teacher.

УДК 371.132:33

Білан А. М.

КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

У статті розглянуто теоретичні засади здійснення ефективної комп'ютерно-опосередкованої педагогічної комунікації в освітньому просторі педагогічного університету із застосуванням комп'ютерно орієнтованих технологій навчання.

Ключові слова: комунікаційні технології, інформаційно-освітній простір, комп'ютерно-орієнтовані технології навчання, комунікативна компетентність, педагогічна комунікація.